

Lovforslagets §§ 1—6 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges

Anden (sidste) Behandling af Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaaret 1928—29.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 722).

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketingets Formand Meddelelse om denne Vedtagelse.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 143).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan er tiltraadt af samtlige Partier i Folketinget. Lovforslagets Formaal er at bemyndige Finansministeren til at nedsætte Renten indenfor de Laaneomraader, Staten har, for Laan, som har en højere Rente, til $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. Vi lever i en økonomisk Periode, hvor det er af Betydning at faa Renteniveauet ned, og der udfoldes paa adskillige Omraader Bestræbelser i den Henseende. Jeg har da ment det naturligt, at Staten ogsaa for sit eget Vedkommende tog Spørgsmaalet op og nedsatte Renten saaledes, at der derved opnaaedes en Lettelse for Debitorerne. Paa enkelte andre Omraader end dem, der vedrører denne Lov, har Staten allerede bidraget til, at Renten er nedsat; jeg skal saaledes nævne de Midler, der er udlaant

af Overformynderiet, med Hensyn til hvilke der allerede er foretaget en Rentenedsættelse. Endvidere skal jeg nævne de Midler, som er udlaant af Sorø Akademi og Kommunitetet, med Hensyn til hvilke der ogsaa er taget Beslutning om en Rentenedsættelse, som træder i Kraft ved den første Terminsbetaling, der finder Sted. Det foreliggende Lovforslag drejer sig altsaa om de Penge, Staten direkte har udlaant, eller som er udlaant af Fonds, der er under Statens Bestyrelse, og som egentlig er Statspenge, men alligevel, teknisk set i hvert Fald, optræder som selvstændige Fonds. Af Hensyn til saadanne Fonds har man i § 2 foreslaaet, at den Rente, der skal ydes af Debitorerne, ikke kan sættes lavere end den effektive Rente af de til Midlernes Tilvejebringelse optagne Laan, det vil altsaa sige, at Staten eller Fondene ikke skal lide Tab ved den Rentenedsættelse, her er Tale om. I det hele taget er det Princip lagt til Grund for Forslaget, at Renten skal sættes dør, hvor Omkostningerne ved Tilvejebringelsen af Midlerne ligger. Det kan naturligvis ikke siges nøjagtigt, at i Øjeblikket kan Renten af Statens Laan sættes til $4\frac{1}{2}$ pCt., men jeg skulde tro, at det er den nærmeste Gennemsnitsrente, man i Øjeblikket kommer til, naar man spørger, hvad det formentlig vilde koste Staten at fremskaffe Penge i Øjeblikket.

I § 4 i Lovforslaget findes en Bestemmelse om, at der kan gives Driftslaaneforeninger, saavel de Foreninger, der er oprettet efter Loven af Marts 1928, som de Foreninger, der er oprettet efter Loven af 1925 og den sig dertil sluttende Lov af April 1928, Henstand med Afdragene i 4 Terminer i Aarene 1931 og 1932. For nogle af disse Laans Vedkommende er Renten allerede i Øjeblikket $4\frac{1}{2}$ pCt., for andre, det vil sige de Driftslaaneforeninger, der har laant af Erhvervenes Laanefond, er Renten for Tiden $5,35$ pCt., men denne Rente kan ikke røres uden Tilskud fra Statens Side, idet der i sin Tid er kontraheret om Tilvejebringelse af Midlerne til en Rente, som svarer hertil, og derfor kan denne Rente ikke nedsættes uden ved Tilskud. Da disse Driftslaaneforeninger altsaa ikke gennem dette Lovforslags andre Bestemmelser kan faa en Rentelettelse, har man ment, det vilde være en Fordel for dem at faa Henstand med Afdragene, og derfor foreslaas det, at Finansministeren bemyndiges til at tilstaa saadan Afdragsfrihed for disse Driftslaaneforeninger. Jeg tror, det er en Hjælp, som de nævnte Driftslaaneforeningers Med-